

vilde blive Tale om nogen Ekstraskat i Form af *Merindkomstskat*.

Lovforslaget fik ved 1. Behandling i Folketinget Tilslutning af *Retoft* (S.), som dog henstillede til Overvejelse at rykke Sammenligningsperioden et Aar frem, og af *Hassing-Jørgensen*, (R. V.), som sympatiserede med denne Tanke, og som med Hensyn til Lovens Varighed erklærede, at der ikke kunde blive Tale om nogen Medvirken fra radikal Side ud over den i Lovforslaget fastsatte Termin. Desuden anbefalede Forslaget af *Aksel Larsen* (D. K.), der i høj Grad tilraadede Regeringen at gaa videre ad denne Vej. Bondepartiets Ordfører, *Jens Thomsen*, betonedede derimod, at Merindkomstskatten kun hører hjemme i en unormal Tid, og han henstillede at gøre denne Beskatningsform overflødig ved »at fjerne de urimelige Beskyttelser, der giver Monopolindehaverne Adgang til at beskatte Forbrugernes.

Venstre udtalte i Folketingsudvalgets Betænkning, at det betragtede de ekstraordinære Skatter som en naturlig Følge af Regeringens ensidige Erhvervspolitik og den dermed i Forbindelse staaende økonomiske Politik, der havde skabt Dyrtid og Arbejdsløshed. Skønt *Venstre* gentagne Gange havde søgt at fremkalde en Kursændring, saa at en jævner Indtjening i Erhvervslivet og en deraf følgende større Beskæftigelse kunde finde Sted og overflødiggøre ekstraordinære Understøttelser og Skatter, havde Regeringen og dens Partier ikke villet fravige den engang indledede Politik, og de store Skatter var derfor fremdeles paakrævede.

Da imidlertid det løbende Regnskab for Finansaaret 1938—39 efter Finansministerens Oplysninger foreløbig syntes at pege paa ca. 40 Mill. Kr.s Indtægtsstigning, kunde der formentlig være Anledning til at mindske Skatteudskrivningen, især de Skatter, der tynger haardest, d. v. s. de Skatter, der udskrives uden Hensyn til Skatteyderens Indkomst. En Henstilling herom havde Finansministeren dog pure afvist, og Mindretallet kunde følgelig ikke medvirke til Forslagets Gennemførelse.

Det konservative Folkeparti indstillede Lovforslaget til Forkastelse. Partiets Ordfører, *Korsgaard*, hævdede baade ved 1. og 2. Behandling, at den foreslaaede Skatteudskrivning ikke var nødvendig af finansielle Grunde, og at særlig Merindkomstskatten vilde øve en uheldig Indflydelse paa Beskæftigelsens Omfang ved at formindske Erhvervslivets Muligheder for at sætte Arbejder i Gang.

Lovforslagets Vedtagelse skete i Folketinget med 56 Stemmer mod 21 (22 stemte hverken for eller imod), i Landstinget, hvor *Venstre* ogsaa undlod at stemme, med 38 Stemmer mod 13.